

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4507/2023
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александра Јовановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Соња Маринковић“ из Новог Сада, коју заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2275/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2275/23 од 20.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2275/23 од 20.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2275/23 од 20.09.2023. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1042/2022 од 14.06.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи за период од 01.09.2020. године закључно са 28.02.2021. године, на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде исплати 30.995,25 динара, са законском затезном каматом од 17.05.2023. године до исплате, износ од 7.596,84 динара на име законске затезне камате обрачунате до 16.05.2023. године, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 67.780,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет спора је потраживање накнаде зараде у висини од 10% за додатни рад и подршку са ученицима који наставу похађају по индивидуалном образованом плану – односно ИОП програму. Нижестепени судови су узели у обзир да је један од циљева редовног васпитно - образовног система и инклузија, односно укључивање у тај систем и деце са тешкоћом у развоју, те да је у конкретном случају неопходно шире, системско и циљно тумачење Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама (“Службени гласник РС” бр. 44/2001...58/2014), уз њену примену и на конкретну ситуацију у којој је тужила у оквиру редовне основне школе, радила и са ученицима ометеним у развоју. Из наведених разлога нижестепени судови су на основу члана 3. став 1. тачка 4. Уредбе, усвојили тужбени захтев и обавезали тужену да тужили исплати разлику у плати до увећања за 10% за спорни период, имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи као и примена Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права. Уз ревизију нису приложене другачије пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би оправдавале потребу да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1.и 3.).

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.09.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 30.995,25 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић